

Vrouw kobbe zat weleer, eens voorjaarmorgens vroeg,
dat 't koolzaad blommen droeg,
gedoken in heur holleken,
zoo stille, of waar' ze dood;

dat het koolzaad (soort bloem) bloemen droeg / in bloei was
gedoken = verborgen
zoals/alsof

een bolleken,
geen' errewete groot;
maar waken deed ze wel: vrouw kobbe is slim genoeg!
Heur nette spande alom, van onbermhertig fijn,
onzichtbaar schier, satijn,

erwt
haar spinnenweb
ongelooflijk
bijna

gesponnen zonder spinnewiel,
nen koolzaadtop omtrent;
daarinne viel,
och arme, een bijtje blind!
Och, bijtje, bijtje, vlucht of u 't zal leed gaan zijn!

er viel een koolzaadtop daarin (in het spinnenweb)
een bijtje blind
het zal pijnlijk zijn

Vrouw kobbe, op heur bureel, verwittigd al te wel,
per spreekdraad even snel,
komt kijken uit heur holleken.
Verrezen van de dood,
is 't bolleken

haar werkplek → haar hol
via haar spinnenweb
<slaat op> de spin

gebekt nu en gepoot!

Het bietje beeft, het valt aan 't vechten voor zijn vel.

Ach arem bietje, 't wendt zijn' hals en zijnen kop,

zijn' vlerken in het strop,

zijn' beentjes en zijn billekes. . .

---

in vol ornaat → 'in haar mooiste kleren'

arm

vleugels

'in het plakkerige spinnenweb'

't zou geren vluchten, maar

al stillekes,

't vernestelt altegaar;

terwijl vrouw kobbe komt geschreên erboven op.

«Welaan,» zegt zij, doornuft, «gezien en omgezien:

---

graag

verstrengeld in elkaar

schrijden/statig

wel, wel

doortrapt

gij hebt een straal misschien?»

En seffens draait ze, al drendelen,

het bietjen, uit heur tasch,

vol vendelen

van ongezwingeld vlas.

---

een angel

draden errond spannen/ omwentelen

haar tas (plaats waar spinnenwebdraad uit komt)

spinnweb

omwikkelde spinnenwebdraad

Ervaren is vrouw kobbe in 't maken van mommien!

Vaart wel nu, bonte bij, die bevende, al te straf

gebonden zit in 't graf;

«vaartwel» nu zegt aan 't zonneken:

vrouw kobbe heeft 't u geroofd,

---

mummie (= ingewikkeld in spinnenweb)

bonte bij

vastgebonden (= de bij zit in een mummie en kan niet ontsnappen)

zeg vaarwel tegen de zon

heeft uw leven afgenomen (doordat die gevangen zit)

en 't bronneken

uws levens uitgedoofd:

daar kijkt en komt ze alreê moorddadig op u af!

Doch neen! Nu heeft mijn voet, kort recht doende, u gered:

vrouw kobbe is doodgeplet;

---

de bron <van jouw leven>

al

recht laten gelden

noch zullen zulke u hinderen,

die, gierig tot der dood,

hun' minderen

verschalken in den nood.

Weg, bietje, en ronkt nu weêr in 't koolzaad, onbelet!

(verwijst naar) de spin(nen)

belust op de dood

met een list vangen

nu weer op de bloemen

ongehinderd